

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LI. Placitum, Variatio, Approbatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

n. 1. in fin. de censib. Afflict. in c. 1. §. similiter. n. 15. de Capitan. qui cur. vend. Gail. 2. obs. 1. numer. 17.

IV.

Plenitudo potestatis non extendi debet ad aliorum injuriam, Socin. consil. 164. col. pen. lib. 2. & consil. 120. col. pen. ad fin. lib. 3. Valsq. lib. 1. controverf. illustr. cap. 5. num. 17. Cravett. consil. 241. n. 20. Gail. 2. obs. 12. n. 7. Mynsing. resp. 92. v. o. dec. 10. Philipp. Matth. 3. consil. Marp. 25. num. 11. Siquidem is solus omnipotens dicitur, qui malum facere non potest; qui autem malum facere posset, is omnipotens nec esset, nec nominaretur secundum Augustinum in cap. Principium. §. charitas. de poenit. dist. 2. Fulgosi. consil. 6. Domina Catbarina. col. pen. Curt. sen. consil. 73. col. 29. quia plenitudo potestatis in sola bonitatis dispositione, non etiam pravitatis inesse videtur. Aymo de antiquit. temp. p. 1. vers. non omitto. n. 3. Unde si quando Princeps ad malum plenitudine potestatis niteretur, non tam potestatis quam tempestatis plenitudine usus aut abusus diceretur, Card. in clem. pastoralis, de re judicat. Socin. consil. 120. col. pen. in fin. Quoties enim Princeps ait uti se plenitudine potestatis, semper de potestate bona ac laudabili, non de mala aut vituperabili intelligendus erit. Bald. consil. 345. Ad evidentiam. col. 2. lib. 1. & consil. 316. Rex Romanorum. col. 3. eod. libr. Valsq. contr. jur. lib. 1. cas. 1. num. 5.

CAP. LI.

Placitum, Variatio, Approbatio.

Axioma I.

Quod semel placuit, amplius displicere non debet, cap. Quod semel 21. de R. I. ubi Petr. Peck. cap. quidam 12. extr. de renunciat. vid. infr. lit. 2. cap. 1. ax. Quod semel.

II.

Placendi causa veritas hominibus non est enuncianda, cap. primum. in med. 22. quest. 2.

III.

Quod magis placuerit, in dubiis liberum est sequi, cap. ex parte 18. extr. de Censib.

CAP. LII.

Plura, plura officia, Pluralitas, Plures.

Axioma I.

Perperam fit per plura, quod fieri potest per pauciora, l. 1. quod met. caus. l. ampliore 39. §. in refutatoriis 6. C. de appell. l. 1. ubi Bald. in princ. de dol. Welsenb. 1. consil. 7. num. 2. & consil. 41. num. 7. C. A. de compensat. thes. 3. in fin. Quod enim brevius & per unum actum potest expediri, longius ducendum non est, l. Dominus 53. ff. de cond. indeb. ita non est in plura judicia dividendum, quod uno expediri potest, cap. 3. de ordin. cognit. Welsenb. in cod. de compensat. num. 6.

II.

Duo vel plura plus ponderis habent, faciliusque aliquid operantur quam unum. Auth. cessante. C. de legitim. hered. §. sed hodie 2. Inst. de adopt. cap. non potest 21. de prabend. in 6. Dd. in l. 1. C. de pact. Grat. consil. 134. num. 58. lib. 1. Cravett. consil. 201. num. 18. Regner. Sixtin. 2. Consil. Marpurg. consil. 9. num. 11. Plurale enim in uno verificari non potest, l. ubi numerus 12. ff. de testib. cap. plume 46. de Reg. Jur. in 6. Decius consil. 255. Vult. 1. consil. Marp. 16. num. 56. Et facilius invenitur, quod à pluribus quaeritur, text. in cap. fin. dist. 20. ibidemque gloss. in verb. pluribus, Gail. 1. obs. 33. num. 3. Unde & pro consilio aliqujus Collegii, quam pro Collegiis particularibus magis praesumi, refert Decius consil. 400. incip. V. fo eleganti. num. 1.

III.

Non est in plures distringendus adversarius, qui cum uno contraxit, l. 2. de Exerc. act. l. 27. §. 8. de pecul. l. quod si nolit. 31. §. si plures de Edict. Edict. Finckelthuf. disp. feud. controverf. 18. Siquidem per plures res aut personas rem dispergere incommodum est, l. 2. §. 11. de orig. jur. vid. Berlich. 1. decif. 21. num. 3. & per plures scissa defensio incommodo afficit actorem, l. 1. §. 7. ff. judic. solv.

IV.

Pluribus functionibus nemo uno tempore praesse potest, can. 1. dist. 89. Welsenb. in parat. ff. de decur. num. 3. juxta illud: pluribus intentus minor est ad singula sensus. l. ult. C. de Affessor.

V.

Administratio vel jurisdictio in plures dispensata vilescit, cap. quia diversitatem 5. de concess. prabend.

VI.

Pluribus una oratione junctis pariformiter debent intelligi juncti, l. Sesa 20. §. Gajo. ubi Bart. de fund. instr. l. si legatarius 8. §. fin. ubi Bart. de legat. 3. gloss. in l. liber homo. §. Titius. ff. de hered. instr. quia una determinatio respiciens plura determinabilia aequaliter determinat, l. jam hoc jure 4. in princ. ff. de vulg. subst. ubi Jason. num. 8. & in l. Lucius. num. 3. eod. tit. & proinde in successione ita vocati aequaliter admittuntur. Jas. in l. si pater. num. 8. de vulg. subst. Wels. 1. consil. 41. n. 145.

VII.

Pluralitas nominis inducit obscuritatem l. duo sunt Titio 30. de testam. tutel. l. si fuerit 10. ff. de reb. dub. Jas. in l. quoribus in stipulationibus. num. 7. de V. O. Gail. 1. obs. 50. num. 2.

VIII.

Pluralitas ubi habitum, ibi requiritur pluralitas privationum, Gail. 2. de Pac. pub. c. 11. num. 19. ubi enim sunt plura vincula, ibi & absolutiones plures exiguntur, cum nihil tam sit naturale, quam unumquodque solvi eo modo, quo ligatum, l. nihil tam naturale 35. ff. de R. I. Jason. in l. de pupillo. §. si in pluribus numer. 2. de oper. nov. nunc.

IX. Plu.